

sladkorjem, natrosi na kraj, kjer prihajajo iz lukenj. Ali stolči oleandrove liste v prah, jih zmešaj s peskom in to nasuj v luknje. Miši ne morejo prenesti duha po oleandru. — Strupa ne uporabljaj, se lahko prenese, ali ti miš pogine pod podom.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg dne 21. maja so pripeljali špeharji in mesarji 19 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 13 Din, špeh po 10 do 12 Din. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 65 do 95 Din, štiri vozove otave po 80 do 90 Din, dva voza slame po 60 do 70 Din, 6 voz škopa (komad) 1.50 do 2 Din, 16 kozličkov po 45 do 75 Din, 2 jagnjeta po 80 Din, 68 vreč krompirja po 1.50 do 2 Din, 10 vreč čebule po 5.50 do 6 Din (česen 10 do 12 Din). Pšenica 1.75 do 2 Din, rž 1.75, ječmen 1.50, oves 1 do 1.25, kuzuza 1.50, proso 1.75 do 2 Din, ajda 1.25 do 1.50, fižol 2.50 do 3 Din. Celi orehi 5.50 do 6 Din, luščeni 16 do 18 Din. Hren 8 do 10 Din, karfičola 5 do 10 Din, kislo zelje 3 do 4 Din, repa 2 Din. Glavnata solata 0.5 do 2 Din, špinača 1 Din, jabolka 8 do 12 Din, italijanske črešnje 24 Din. Mleko 2 do 3 Din, smetana 10 do 12 Din, surovo maslo 24 do 30 Din. Jajca 0.50 do 0.75, med 14 do 20 Din, suhe slive 8 do 12 Din, špargelj (šopek) 7 do 10 Din.

Mariborski svinjski sejem. Na svinjski sejem dne 20. maja 1932 je bilo pripeljanih 248 svinj in ena koza; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 80 do 100 Din; 7 do 9 tednov stari 120 do 130 Din, 3 do 4 mesece stari 160 do 250 Din; 5 do 7 mesecev stari 300 do 350 Din; 8 do 10 mesecev stari 400 do 450 Din; eno leto stari 500 do 780 Din; 1 kg žive teže so prodajali po Din 5.— do 6.50; 1 kg mrtve teže pa po 8 do 9 Din. Prodanih je bilo 182 komadov.

„Slov. Gospodar“ stane:

Celoletno 32 Din.

Polletno 16 Din.

Četrtno 9 Din.

PRAVILNO UMIVANJE življensko vprašanje Vaših las!

Življenje in rast las zavisi od pravilne nege. Nežni Elida Shampoo, kateri ne vsebuje sode, čisti temeljito in se da popolnoma izprati iz las. Tako ohrani Elida Shampoo za vedno čudoviti sijaj in lepoto las.

UMIVAJTE GLAVO VSAK TEDEN!

ELIDA SHAMPOO

DRUŠTVENE VESTI

Povodom proslave svoje 30 letnice obstoja priredi Kršč. žen. zveza v Mariboru svojo letno skupščino v Rajhenburgu, in sicer dne 9. in 10. julija. V to svrhu je dovolilo ministarstvo saobračaja v Beogradu polovično vožnjo vsem udeležencem od vstopne postaje na Slovenskem Štajerskem pa do Rajhenburga in nazaj proti izkaznici, katero da Krščanska ženska zveza vsakemu udeležencu proti plačilu 5 Din. Prijave se sprejemajo najpozneje do 22. junija. Prijave in denar za izkaznice sprejema predsednica društva ga. Bauman Katarina, Mari-

bor, Cvetlična ulica 23. Odhod vlaka iz Maribora se bo objavil v »Slov. gospodarju«, »Slovenec« in »Nedelje« pravočasno. K obilni udeležbi vabi odbor.

St. Andraž pri Valenju. Katoliško prosvetno društvo se zopet pripravlja na krasno tridejansko igro »Pri kapelicah«, ki jo uprizori v nedeljo, dne 5. junija v društvenem domu. Začetek ob 3. uri popoldne. Igra je polna šaljivih prizorov, obenem pa tako napeta, da bodo gledalci komaj čakali nadaljnjih prizorov. Naj tokrat nikdo ne pozabi priti pogledat, posebno še, ker nastopita tudi pevski in tamburaški zbor. Vstopnina znaša: sedeži 5 Din, stojišča 3 Din, za šolarje 1 Din. Torej 5. junija na svidenje v društvenem domu!

Gornja Ponikva. Gre ponkovski France v Št.

Strupena kača v spalnici.

V neki vasi pod Tatáro v Karpatih je odšel kmet v gozd in prinesel domov veliko butaro drv. Postavil je drva v kuhinjo, da se posušijo. Med drvami se je nahajal modras, ki se je vsled toplote zbudil iz zimskega spanja. Pričel se je gibati in lezti ter tako prilezel v sobo, kjer so spali domači. V tej blodnji je prilezel v zibelko, kjer je spal edini sinček, ki se je radi hladnega dotika zbudil in strupeno kačo odrinil z nežno rokco. Vsled otrokovega jokanja se je zbudila mati. Ko je videla kačo, jo je zagrabila, vendar jo je modras pičil v roko. Na njeno kričanje se je zbudil

Januš Golec:

Trojno gorjé.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

22

Rešiteljica spodnjih krajev — Ema je izrabila zaželjeno mirno dobo za ukoreninjenje dobrotlosti med narodom in za povzdigo verskega življenja. Kmet se je še vedno spominjal z naježenimi lasi strahot kužnega leta in se je zavedal, da ga je otela popolne propasti edino le Marijina priprošnja. V dobrih letih po kugi je bilo ob Sotli ter Bistrici popravljenih ter osnaženih veliko cerkev, kapelic in svetih znamenj po poljih.

Posamezni vikarijati pražupnije Pilštajn so dobili dobro duhovščino, ki je skrbela za redno službo božjo in jej je bilo na srcu vestno dušno pastirovanje. Našega kmeta je ostavila vsled pritiska usode vcepljena surovost in mlačnost v izpolnjevanju verskih dolžnosti.

Pilštajnski tržani pa si v očigled dobrim časom niso mogli razlagati, zakaj je njih ponos in veselje Ema vedno tako resna, da, večkrat celo

(Dalje.)

otožna, kakor bi jo pri vsem blagostanju nekaj na znotraj privijalo. Pozabili so že bili na njeno slovesno obljubo na sv. evangelij in v roke škofa žalostni Materi božji na starih Gorah nad Podsredo. Obljubila je bila s sveto prisego v slučaju uslišanja nekaj za žensko izredno velikega. Obljuba dela dolg, in o tem je razmišljala Ema pogostoma. Skrbno je zasledovala turško gibanje. Obveščale so jo o vseh pripravah za obrambo turške sile kovačnice v Lesični, ki so bile v polnem obratu za izdelavo orožja in topov za trdnjave po Vojni krajini. V Lesično so prihajali generali in sploh visoki oficirji z vedno novimi naročili in razlagali o neznosni turški nadlogi, s katero je bilo tedaj prizanešeno Obsotelčanom. Gradovi: Kunšperg, Podsreda, Pilštajn itd. so bili za vse slučaje opremljeni z grmadami. Podružne cerkve pilštajnske pražupnije so bile obzidane, utrjene in spremenjene v tabore, da bi odbili lahko tudi kmetje napade turških roparjev. Turka ni bilo v to deželo, dasiravno so ječale pod turško peto jugoslovanske pokrajine od Carigrada do Save in Drave.

Ij in sreča tam šentiljskega Ivana in ga vpraša: »No, Ivan, kam pa ti v nedeljo?« Ivan mu odgovori: »Se še nisem odločil, kam.« Nato povabi Franc Ivana, naj pride na Ponikvo na igro, ki so jo naštudirali naši fantje-gasilci in ki se ji pravi »Pri kapelici«. Nastopijo tudi pevci z lepimi pesmimi pod vodstvom našega šolskega upravitelja Jožefa Križmana, ki je tudi obenem režiser pri igri ter načelnik gasilnega društva in prav vnet društveni delavec. Zato vabimo vsa okoliška društva, da se te naše prireditve v prav obilnem številu udeležijo.

Pojavi novih verskih ločin v Rusiji.

Rdeči zmaj.

V 37. številki piše sovjetski »Brezbožnik« o verski ločini ali sekto »Rdečega zmaja« dobesedno sledeče:

Sekta (verska ločina) »Rdeči zmaj« obstoja že od leta 1921. Njeni agitatorji romajo po vsej Rusiji in pridigujejo o drugem Kristusovem prihodu, o propadu sovjetske vlade in o nastopu vladanja carja Mihaela. Tudi te sekto ali ločino vodijo — kakor vse ostale sekte — »nekdanji ljudje« (to je, takšni, ki so bili v carski dobi vplivni in ugledni veljaki): I. P. Saveljev, bivši trgovec, in I. P. Cigankov, sin ruskega uradnika. Oba se izdajata kot »poslanca božja« in prvi se je imenoval prerok Georgij Pobjedovščev (Zmagovalec) in Rasputin, drugi pa se je delal za Aleksija, dediča Nikolaja II. in sam sebe nazival za preroka Elijo.

Da bi zakril svojo protirevolucionarno smer in delo, se je dal »Aleksij« pri borzi dela vpisati kot knjigarnar. Leta 1928 je imela sekta »Rdečega zmaja« v Moskvi in okolici mesta okoli 50 članov, ki so se zbirali po hišah svojih somišljenikov. Pridigala sta Hieromonah Vitalius in redovnica Samsonova. Svoje člane pridobiva sekta med gospodinjami in neorganiziranim prebivalstvom, posrečilo pa se jim je, da so našli nekaj pripadnikov celo med tovar-

Srečke za zidanje katedrale

Zrebanje 31. avgusta 1932.

Glavni dobitek Din 5.000.000.

Zadnja prilika!

Dobijo se povsod!

niškimi delavci. Ana Tugarinova, delavka v Djedovskirski tvornici, je mnogo pripomogla k razširitvi te sekte in se je dala ločiti od svojega moža, ki ni maral stopiti v sekto.

»Aleksij« je nastopil v fabriki javno proti sovjetski vladi in dejal, da je vse boljševistično početje delo satanovo. Sekta »Rdeči zmaj« si je nadela nalogo, da uniči in upropasti vladu sovjetov, z razširjanjem in agitacijo in z vsemi mogočimi sredstvi so skušali ovirati napredek socializma in škodovati boljševikom. Javno so se izrekli proti kolhozi (kolektivističnemu gospodarstvu) in proti sovhozi (sovjetskemu gospodarstvu). Delovanje »Rdečega zmaja« je v Moskvi in v okolici skupno s križarsko vojsko rimskega papeža. Na nekem svojem sestanku so naznanili novi verniki (sektanti) svojim somišljenikom, da bo 19. marca padla sovjetska vlada, da bo kmalu prišel Kristus in car »Mihael«, ki bo prevzel vodstvo Rusije in pobesil vse komuniste!

Sekta ima svoje lastne svete predmete: metle, lesene in železne lopate, grčave gorjače in carjevo znamenje s sliko Georgija Pobjedovščevega, pa še marsikaj drugega, kar naj po mnenju sektantov, ki so vsi izstopili iz pravoslavne cerkve, pomeni skorajšnji konec sovjetskega trinoštva.

»Jegovisti«.

Tako »Brezbožnik« o »Rdečem zmaju«. O sekto »Jegovistov« pa piše isti »Brezbožnik« v 27. številki takole:

»Pozna temna noč. Pred nama leži tiha uličica (to pripoveduje neki Mihael Kovlev). Moj tovariš potrka na slabotna vrata.

Kdo je? se oglasi glas znopraj. Prijatelj! odgovori moj spremiljevalec.

Počasi se odmakne težak zapah in v temnih vratih se prikaže dobrodušen obraz zgrbljene stárke. Umazanorjave lase ji pokriva bel robec. Gleda nas z vodenimi očmi in topo buli pred se.

Kdo ste pa vi? me ošine z očmi.

To je moj znanec, pa bi se rad nekoliko seznanil z našo verol odgovori tovariš.

Seznanil? počasi odvrne stárka. Potem pa kar urno, ljuba golobčka, zakaj opravilo gre že h koncu!

Po stopnicah stopiva v temno sobico, ki jo je razsvetljevala zakajena svetilka. Za mizo je sedel možakar v plašču in bral iz knjige pred seboj. Po najinem prihodu se je obrnil, da sem videl njegove bolešne in brezizrazne oči. Nato se je zopet obrnil in čital dalje.

Sedite! mi veli stárka in mi ponudi nizek stol.

Polagoma sem se razgledal. V sobici je bilo kakih dvanajst ljudi, od teh največ žensk. Vse je molčalo in napeto poslušalo, mož pri mizi pa je bral z napol pojočim glasom: »Naj pride nad tebe vse to prokletstvo, ki te naj uniči! Preklet bodi v mestu in na deželi, prekleta bodi tvoje imetje, preklet sad tvojega telesa in tvojega polja, preklet bodi tudi ti pri svojem prihodu in odhodu...« (Besedilo Sv. pisma stare zaveze.)

Zatem spusti glavo v roke in si zakrije obraz. Tako sedi mirno in mrko. Vsi prisotni storijo podobno, zarijejo obraze v dlani in težko sopejo. Vse molči... Voditelj se iznova vzdigne in z narejenim vzhičenjem in navdušenjem spregovori: »Bojte se Boga! Da, Jehova, strašnega Boga, se hočemo bati!« In po dolgem presledku doda s pomenljivim poudarkom: »Mir z vami, bratje, bratje, končajmo!« Še nekaj trenutkov sedijo sektanti in se urno razidejo, ne da bi se poslovili drug od drugega.

Tako molijo »verniki« sekte »Jegovistov« ali »Jehovistov«.

Že krog leta 1590 so se širile med ljudstvom vesti, da je resno ogrožen odpor vseh protiturških utrdb po Vojni krajini. Ako se bo polastil mohamedan še Karlovca in Siska, bo zaplenil celo Hrvatsko in Slovenijo.

Lesičke delavnice so bile v letu 1590 pomnožene z večjim številom najboljših orožarjev iz Nemčije, da so lahko zadostile naročilom iz Siska ter Karlovca. Tedaj že ni govoril nihče o čem drugem, nego le o strašnih časih, ki bodo nastopili za Hrvate in Slovence, ako bo podlegla Vojna krajina turški premoči.

Po uradni in ljudski govorici je bilo jasno Emi, da že trka na đuri čas, ko se bo ponudila tudi njej prilika, da stori nekaj posebnega za obrambo kristjanov proti mohamedancem in izpolni zaobljubo.

Po cele dneve se je vežbala na Hartenštajnu v sukanju meča, sulice in rabi njene posebnosti — loka. Očividci se niso mogli načuditi njeni moči ter spretnosti. Njenih udarcev z mečem ni vzdržal vsled silovitosti zamaha še tako večš borec. Z njenega loka odposlana pušica je prebila

na daljšo razdaljo močan oklep in pogodila namenjeni cilj, kakor bi bila izstreljena iz puškine cevi. Okolica si ni mogla raztolmačiti uganke, kako in zakaj da je postala bogamolna samaritanka Ema zopet vitez, kateremu sta vsakdanje opravilo: dirjanje v krogu na konju, udarci z mečem, napadanje s kopjem in streljanje pušic. Uverjeni so pa bili vsi njeni znanci in prijateljice, da se ne loti gospodarica ničesar tja v en dan. Zakaj neki jej bo služila viteška izvežbanost, je ostala tajnost.

Na spomlad leta 1593 so prejele lesičke delavnice od dvorskega vojno-svetovalstva v Gradcu povelje, da naj pošljejo nemudoma 30 strokovno izurjenih orožarjev v Zagreb. Iz Zagreba bo odpremljena polovica v Karlovec in ostali pa v Sisek. Treba je bilo temeljitega in večšega pregleda zaloga orožja, topov in streliva v obeh trdnjavah. Zastarelo bi se naj izločilo ter razposlalo na manjše utrjene postojanke. Pred vsem pa so vpili po temeljitem pregledu in popravi trdnjavski topovi.

mož, ki je modrasa ubil, nato pa odpeljal ženo in otroka v bolnico. Otrok je že med vožnjo umrl, ženi pa se rešili življenje.

Od nepismenega do pisatelja.

Irski ribič Tomaž O' Criomthain se je naučil pisati ter čitati s šestdesetim letom. Pozno pridobljeno znanje pa je znal tako dobičkasno porabiti, da je priobčil kot 76 letni starček veliko zbirko svojih doživljajev. — Knjiga je spisana v posebnem irskem narečju, katerega govori 15 odstotkov Ircev. Ribič se je moral poslužiti pri objavi svojih spominov tega narečja, ker ne zna angleščine. — Njegova knjiga je dosegla na

Sekta »Jegovistov« se je osnovala pred kakimi dvema leti v Kazinovu v obliki majhnih družinskih skupin. V zadnjem času so se vrgli pridigarji »Jegovistov« na vasi, kjer imajo malo uspehov. Propovedujejo, da mora drug drugega bičati, pridigajo o peklju, peklenjskih mukah in slikajo drugi Kristusov prihod in podobno. Tudi njihova propaganda je več ali manj nasprotna sedanjemu režimu.

Takšni so »Jegovisti«.

Tako pripoveduje sam »Brezbožnik«.

Sv. Urban nad Kamnico. Binkoštni pondeljek se je zbrala tu gori velika množica pobožnih častilcev mogočnega varuha naših vinskih gor. Vsi so se iskreno veselili, kakor krasnega majniškega vremena in čistega razgleda na vse strani, tako še prav posebno srečno izvršenega novega poslikanja naše cerkve ter so tudi s svojimi denarnimi prispevki precej pripomogli k olajšanju velikega odplačilnega bremena, ki nas še tlač. Na gostoljubnem domu našega novega cerkvenega ključarja Ignacija Žunko, po domače Róbiča, ki hoče z vso svojo močjo podpirati dosedanega dolgoletnega ključarja Al. Valdhuberja, so pa sklenili možje, da še hočejo vso njeno zunanost prenoviti, predno pride željno pričakovani dan njene slovesne blagoslovitve. Ga homo že še pravočasno naznanili in prijazno povabili, posebno še naše ljube sode in velikodušne dobrotnike od Sv. Križa. To bo obenem tudi prav lepa proslava sedemdesetletnice smrti našega velikega škofa A. M. Slomška, katerega se vsako šesto pobinkoštno nedeljo pri slovesni službi božji tu gori hvaležno spominjamo, da nam je blagoslovil cerkev sv. Urbana nad Kamnico.

Marenberg. Na god sv. Pankracija, 12. maja, je šla običajna procesija iz Dravograda in okolice k Sv. Trem Kraljem nad Marenbergom. Ze v Dravogradu se je zbralo dosti ljudi, med potjo se jih je pridružilo vedno več in od Mute naprej je bila procesija prav častna. Na ravnini pred cerkvijo je že čakalo precej ljud-

stva, tako da je bila sicer prostorna cerkev polna. Sem precej dobro poučen v zadevi marenberških podružnic, a v današnjem času človek marsikaj spregleda. Tako tudi nisem mislil na to, da je letos 200 let, ko je bila cerkev pozidana. Nekdo me je opozoril na letnico 1732 na cerkvenem oboku. Ker se menda spomin 200 letnice ne bo obhajal, naj te vrstice to nadomestijo. Sv. Trije Kralji na Radelju, morska višina 823 m, imajo zelo lepo lego. Danes, ko tiči svet do vratu v politiki in do vratu v dolgovi, ni misliti, da bi na takem kraju zidali cerkev, a tudi nekaj ni šlo tako lahko. To cerkev so zidali celih 60 let. Okrog cerkve je lepa ravnica, porasla z zeleno travo, sprédaj velikanska lipa. Do prevrata je bil tu stalen cerkvenik, leta 1918, bilo je na kvaterni teden v adventu, je ponoči pogorela cerkvenikova hiša, z njo vred pa tudi ljudje in živina. Isto zimo so prišli vojaki, ki so v drugi hiši, kjer so se ob cerkvenih shodih zbirali duhovniki, pevci in drugi, razbili in uničili vso lepo opravo, kar je bilo lesenega pa so sežgali. Med svetovno vojno so bili odvzeti trije bronasti zvonovi, sedaj sta tam dva jeklena. Sem so nekaj v velikem številu prihajali Korošci iz okolice Velikovca ter Nemci iz ivniške strani. Razgled od tukaj je lep in obsežen. Na jugu pod teboj je Dravska dolina, po kateri vodi tri prometne žile, bliskajoča se Drava, velika cesta in železnica, proti vzhodu v mariborski okolici se prikazujejo Slovenske gorice, na zapadu Karavanke, vidi se Sv. Križ pri Belih vodah. Najlepši je pogled na Golico in zeleno Srednje Štajersko z vinogradi, sadonosniki in belimi hišami, trgi ter cerkvami. V ozadju pa leži mesto Gradec, ki ga rad gledaš v popoldanskih urah in na večer, ko se blišči v nešteti lučicah. Bodi pozdravljena cerkvica vrh gore, cerkvica bela!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Lep in krasen si Marijin mesec maj, predvsem še letos pri nas, ko so vsi sadovnjaki v najlepšem cvetju in zelenju; a v tej najlepši pomladi odhaja duša za dušo k svojemu Stvarniku. V sredo, dne 4. maja smo imeli iz Spodnje Korene dva pogreba. Zapustili sta nas sosedinji: Alojzija Vogrin in Margareta Ribič. Rajna Vogrinova je bila stara 53 let ter zapušča žalujočega moža in sinova Franca in Jožefa. Kako priljubljena je bila, je pokazal njen pogreb, katerega se

Kadar ni kaj v redu

v prebavnih organih telesa, se občuti razne načine. Človek na primer nima teka, jed mu ne diši, nekaj ga vedno silii na vzdiganje, jed mu teži želodec, muči ga glavobol, počuti se trudnega,

teško se po-da na delo, nevoljen je in nima rednega od-vajanja. — Kadar z apetitom prebavo in delovanjem črev nismo zadovoljni,

takrat so nam dobrodošle Fellerjeve Elsapilule, katere sigurno in hitro delujejo ter so povsem neškodljive, ne dražijo črevesja ter omogočajo mirno odvajanje. Fellerjeve Elsapilule krepe želodec in čistijo telo in obenem tudi kri. 6 zavitkov Din 30.—, 12 zavitkov Din 50.— obenem z zavojnico in poštno pri lekarnarju **Eugen V. Feller, Stubica Do-nja, Elzatrj 341** (Savska banovina).

Odobreno Minist. soc. pol. in nar. zdravja Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

je udeležilo veliko število ljudi. Rajna je bila dobra katoliška mati in navdušena za vse lepo in dobro. Naj ji bo lepa slovenjegoriška zemljica lahka! Teško prizadeti rodbini naše najglobokejšje sožalje! V Zimici je izdihnila svojo dušo Jožefa Krajnc, pridna in skrbna gospodinja. Svoje otroke je dobro vzgojila. Naj v miru počiva! V sredo zvečer smo gledali po Slovenskih goricah, Pohorju in Dravskem polju, ko so goreli kresovi na čast našemu voditelju dr. Antonu Korošcu. Tudi mi prosimo Boga, da nam ohrani še mnogo let v dobrobiti Slovencev delujočega našega voditelja.

Sv. Trojica v Slov. go-icah. Komaj se je poslovila nadležna in sitna starka mrzla zima, komaj so zapihali toplejši vetrovi in se odela vsa božja narava v novo zelenje in cvetje, že so se pričeli v precejšnjem številu oglašati ženini in neveste. Med prvimi sta si v dosmrtno zakonsko zvezo podala roke bivši orožnik Alojzij Roškar in Rezika Čauševa. Bilo srečno — Kakor vsako leto, tako so tudi letos na binkoštni pondeljek prišli v prav veliki procesiji Negovčani in Šentpeterčani k Sv. Trojici. Negovčani so tudi tokrat postavili s

Irskem izreden uspeh in bo izšla v najkrajšem času tudi v angleškem prevodu. Omenjeno delo je zagledalo beli dan s pomočjo irskega prosvetnega ministristva.

113 m v eni sekundi!

Malcoln Campbell se lotil z vso vneto svetovnega rekorda glede brzine vožnje z avtomobilom. Imenovani je prvi prekoratil hitrost 400 km na uro. Še do pred kratkem je bila največja naglica avtomobila 400 km. Malcolnu Champbellu se je posrečilo pred kratkem, da je dosegel ob morskobali v Dayton Beach na severoameriškem polotoku Florida znatno večjo brzino nego 400 km na uro in je

Vest o odhodu večjega dela delavstva se je raznesla z bliskavico daleč naokrog. Pregled oborožitve vojnokrajinskih utrd ni bil ničesar drugega, nego oznanilo, da pripravlja Turek večji vojni pohod in namerava glavni sunek proti še edinima branikoma hrvatskih in slovenskih pokrajin: Karlovcu in Sisku. Ako odredeta ti postojanki, bosta turška sužnja Hrvat in Slovenec.

Spomlad usodepolnega leta 1593 je namignila tudi Emi, da je napočil čas, ko se bo oddolžila zaobljubi, da bo storila nekaj posebnega na braniku krščanske vere in rešitve jugoslovanstva iz že skovanih in pripravljenih okovov. Nič lažjega ni bilo, kakor da je preprosila delovodjo Jurja Stadlerja, da jo vzame seboj na pregled vojnokrajinskih orožaren. Dobri Nемеc ni bil samo takoj za Emin načrt, še za zapovednika odrejenega delavskega pohoda jo je izbral, ker na svoje ljudi se je lahko zanesel, da ne bodo izdali skrivnosti: Ženska načeljuje tako zaupnemu poslu, kakor je strokovni pregled najvažnejših utrd. Emina nakana, da si ogleda v moški preobleki Vojno krajino, je ostala tudi doma-

činom prikrita. Kot edinega zanesljivega spremeljevalca si je izbrala Mihaela Toplišek. Bil je sin Matije Toplišeka, posestnika pri Sv. Trojici v Dobležicah, ki je vršil v kmečkem puntu službo trobentača pod kapitanom Štercom, bil ujet pri Št. Petru, zaslišan na najvišjih mestih v Gradcu ter na Dunaju, odkoder se je vrnil še živ na svoj dom. Njegov starejši sin Miha je bil po očetovem vzgledu več v rabi orožja, dober jezdec, močan dečko in zanesljiv v vsakem oziru.

V prvi polovici aprila 1593 je odjezdilo krdelo jezdecev iz Lesične proti Kozjem. Ema je sedela na konju v lažji popotni moški obleki, kakor so pač bili tedaj oblečeni vitezi. Bilo jej je 40 let, a njena izredno krepka postava, visoka rast, bolj moški glas in sigurnost v sedlu je nikakor ni mogla osumiti, da bi se skrivala za vitezom Pavlom kmečka deklina. Za vse je bila gospod Pavel iz Pilštajna, ki vodi strokovne delavce in slovenske govorce nevesče Nemce v ogroženo Vojno krajino. Za jezdecu so ropotali vozovi z raznim orodjem. En voz je čuval Miha Toplišek. Hranil je Emino največjo dragocenost, v Lesičnem za

svojim pevskim zborom pri dopoldanski službi božji. Vsa čast pevcem! Vsako leto boljše zapojejo, zlasti še, ker jih vodi mladi in po-zrtvovalen organist. Pevci, le korajžno in vztrajno se še naprej vadite, da bo čim lepše in prijetnejše donela iz vaših grl sveta pesem k časti in slavi božji! — Skoro neopaženo se je na naši šoli izvršila velika sprememba. Zapu-stil nas je naš neumorni šolski upravitelj g. Franjo Golež, ki je sedem let vodil šolo, z vso vnemo in požrtvovalnostjo poučeval trojiško mladino ter si v teku svojega tukajšnjega uspešnega delovanja pridobil ljubezen in spo-šтовanje vseh Trojičanov. Prav težko nam je ob njegovem slovesu. Želimo mu pa obilo uspehov in sreč tudi na njegovem novem službenem mestu v Št. P.!

Sv. Bolhenk v Slov. goricah. Vsak je letos ob-čudoval prelepo cvetoče sadovnjake, pa najsibo domačin ali tujec, ki je šel skozi naše vasi. Velike nade stavi kmetovalec letos v krasno razcvetela drevesa, ker pričakuje obilno letino. Odvisno je vse od zgoraj, od božjega blagoslova. Vedno še je bila naša župnija tako srečna, da nam niso razne nevihte uničile vseh naših trudov in naporov pri vsakdanjem delu. Bodimo uverjeni: ako si hočemo zagotoviti božjo pomoč tudi v naprej, posvečujmo nedelje. Ne opravljajmo nobenega težkega dela ob nede-ljah in praznikih. Ali ni to izzivanje Boga, če kdo ob nedeljah dela, bodisi na travnikih ali na polju. Mislimo, da je dovolj dela med ted-nom, nedelja pa naj bo Bogu v čast in nam v počitek. — Dolgega in mučnega trpljenja je re-šil Bog dobro krščansko ženo, mater in gospo-dinjo Marijo Kramer iz Biša. Umrila je v 67 letu svoje starosti. Zapušča hčer-vdovo z dve-ma nepreskrbljenima otrokoma. Kar nenadoma je mirno v Gospodu zaspal 83 letni Janez Breznik, doma v Črmlenškaku. Bil je marnega in blagega značaja. Oba naj v miru počivata! — V nedeljo, dne 8. maja številno obiskani občni zbor domače hranilnice in posojilnice je poka-zal uspešno in požrtvovalno delo naše zadruga. Pri volitvah znatno spremenjeno načelstvo in nadzorstvo si je naredilo naloge z novimi močmi delati v procvit zadruga, zlasti pa končno ven-dar začeti z delom postavitve mostne tehtnice, o kateri se je do sedaj že toliko razpravljalo, a malo storilo. Ključemo vsem: Pogumno po za-črtani poti naprej!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na binkošt-no nedeljo zvečer kmalu po pol 10. uri, je bilo skoro na mah v plamenih v Župečji vasi, kar je bilo lesenih in s slamo kritih poslopij, in sicer posestnikov: Turka, Zafošnika, Mustafa, Zunkoviča, Tomaniča in vdove Korošec. Sled-nja je še posebno prizadeta, ker je bila le ma-lenkostno zavarovana. Našim požrtvovalnim vaščanom in gasilcem, ki so prihiteli od vseh strani, gre zahvala, da ni cela vas postala po-gorišče. Kakor izgleda, je tudi v naši bližini na delu zločinska roka, ki se hoče maščevati ali pa ima blazno veselje nad požigi, ker so prejšnje tedne z dvakrat morali baš na me-stu sedanjega pogorišča gasiti; takrat še pra-vočasno, sedaj pa je ogenj pozneje izbruhnil in se je zato nemoteno tako hitro razširil.

Gornja Radgona. V Stavenskem vrhu pri Gornji Radgoni je umrl dne 4. maja tega leta v 74 letu starosti Janez Kaučič. Pokojni se je pred 10 leti radi boleznii preselil s svojega po-sestva v Stavešincih na svojo viničarijo. Bil je dober krščanski mož in zvest naročnik »Slov. Gospodarja«. Naj v miru počiva!

Sv. Andrež v Halozah. Žalostno so zapeli zvono-vi dne 17. maja v jutranji zori in oznanili, da je nemila smrt pretrgala niti življenja nad-vse priljubljenemu posestniku Janezu Gabro-vec v Strnici v starosti 78 let. Rajni je bil zelo priljubljen in milega srca ter splošno spošto-van med sosedi. Bil je pravi krščanski oče svoje družine. G. župnik mu je podelil zadnjo popotnico. Naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Polenšak pri Ptujju. V lepem Marijinem me-secu maju, ko vse brsti in cveti, je koščena smrt potrkala na vrata Holčeve Treze ter ji zašepetala: »En teden ti je dovolj trpljenja in boleznii, sedaj pojdi z menoj v boljše življenje.« Po tem življenju je vedno iskreno hrepenela, delala in mnogo žrtvovala. Vse njeno življenje je bilo posvečeno Mariji in domačemu Mariji-nemu svetišču, njegovi lepoti in časti. Koliko je rajna in s kakim veseljem je darovala, ko se je nabiralo za naše nove zvonove, kateri so ji tudi kot svoj botri mogočno in turobno doneli od zadnje nedelje naprej! Še posebno milo so doneli, ko se je vil mogočen spreved s tremi č. gg. duhovniki in množico ljudstva iz cele župnije. Saj ga ni človeka, ki bi ne poznal dobre Holčeve tetice, ki je bila tako

skromna in mirna, zgled vsem s svojim krščanskim življenjem. Njena hiša je bila dom molitve, zgled krščanskega življenja, dom gostoljubnosti, dom prijaznosti, dom dobrih krščanskih knjig, nabožnih časopisov in dom sreče in božjega blagoslova. Zato se ni čuditi, da je bila njena zadnja pot tako ganljiva in slovo od domače hiše tako v srce segajoče, katero ji je spregovoril domači cerkveni klju-čar g. Meško. Blagor Trezi in tistemu, ki se spočije v črni zemlji in v Bogu pravično spi! — Hripa, ki kosi med otroci, je tudi posegla po naših domovih in nedolžne angelce presta-vila iz zemlje trpljenja v blaženo veselje ne-beščanov, in sicer: dvojčke Nežico in Janeza Matjašič iz Predvora, Kvar Otmarja iz Brezovec in Kranjc Stanka iz Brezovec. Veselite se pri nebeškem Očetu in njega za nas prosite. — Tež zakonskega farma sta si naložila v maju pri nas dva mlada, brhka para in trikrat pred oltarjem okrašene majniške Kraljice rek-la »da«, in sicer: Treza Krušič iz Brezovec in Ivan Dajčar iz Huma pri Ormožu ter Nežika Čuš iz Polenec in Jakob Meško od Velike Ne-delje. Bilo srečno in od Boga blagoslovljeno!

Špitališ pri Konjicah. Naše katoliško pro-svetno društvo in lani ustanovljeno apostol-stvo mož in fantov lepo napreduje. Daj Bog najboljšo uspehe! — Dne 16. maja se je tukaj poročil g. Janez Robar iz Kraberga z gđ. Ro-žico Gorjanc. — Gospodarska kriza nam kakor povsod drugod tudi nagaja. Kljub temu se je v teku leta število naročnikov »Slov. Gospo-darja« častno pomnožilo. Želeti je, da bi si vsak umen posestnik zasigural najprvo pomoč v slučaju požara ter si nemudoma celoletno naročil naš priljubljeni stanovski list.

Konjice. G. urednik! Zopet bi Vam radi ne-kaj povedali. Pa danes Vas ne bomo strašili z »atentatom«, ker se takih reči preveč bojite, temveč Vam bomo povedali same vesele no-vice. — Na binkoštno nedeljo smo imeli pri večernicah krasno slovesnost. G. arhidiakon je sprejel 250 otrok v Marijin vrtec. Nepopisno lep je bil prizor, ko je okrog 350 — nekateri so bili že lani in predlanskem sprejeti — v slovesnem sprevedu korakalo z godbo na čelu iz katoliškega društvenega doma v cerkev. Starši so jokali od veselja. Po cerkveni sloves-nosti je bila poklonitev otrok Mariji v društve-nem domu. Dvorana je bila nabit polna otrok

junakinjo izdelano bojno opremo, ki je bila po-sebnost glede lične izdelave. Treba pomisliti, da so bili tedaj viteški bojevniki oblečeni, pokriti in obuti v železje in jeklo in si je privoščila kaj takega lahko le premožnejša gospoda. Poleg bojne opreme je še bil meč za goljatske roke, ščit, kopje in jekleni lok z zalogo pušic s konicami iz najbolj trdega in trpežnega jekla. Pohod se je pomikal iz Kozjega proti Podsredi, Št. Petru, Bi-zeljskem in Brežicam, kjer so en dan počivali.

Emin oproda Miha je večkrat pripovedoval po povratu, kako se jim je godilo dobro v Za-grebu in kaj vse so videli ter doživeli v Vojni krajini. Pilštajnski vikar Penič je zabeležil krog leta 1597 nekaj Toplišekovih spominov, katere navajamo v naslednjem izpopolnjenem:

»V Zagrebu«, pravijo vikarjeve beležke, »smo bili sprejeti in pozdravljeni od meščanov, duhov-ščine in vojaštva. S Hrvati se je razgovarjal naš vodja Pavel, Nemci so le jedli in pili med za-trdili, da podobnega gostoljubja kakor Zagreb-čanji ne poznajo nikjer na Nemškem. Ostali smo v lepem Zagrebu več nego teden dni. Zapoveda-

nega dela ni bilo. Gostili so nas, kakor bi nas nakanili opitati. Povsod prisrčna vabila na jed ter pijačo, pesem, smeh in zabave pozno v noč. Pustili so nas v Zagrebu, da bi se naj odpočili, sam Bog si ga vedi od česa. Nemci so še lepo za-služili v denarju. Popravljali so premožnim Hrvatom bojno opremo, orožje in pritrjevali na z zlatom okrašene pištrole kresilne kamne. Iz Zagreba smo odjezdili v Karlovec ob Kolpi. Že med potjo smo srečavali Hrvate, ki so nam pra-vili, da pripravljajo bosanski Turčini onstran Kolpe mogočen napad na Karlovec ali na Sisek. Od Zagreba do Karlovca smo rabili en dan. Kar-lovec je krog in krog od globokega jarka obdana trdnjava, katero še štiti reka Kolpa. Mesto je ob-dano od visokega ter debelega obzidja, ki je po-sejano s strelnimi linami in topovi. Jarek smo prekoračili preko mosta in prijezdili v mesto, kjer je le malo navadnih ljudi, pač pa polno vo-jaštva. Večerjali ter prenočili smo po vojaško. Drugi dan so morali naši delavci na delo v skla-dišča za orožje in na obzidje, da pregledajo to-pove.

prevozil 490 km, na po-vratku na izhodno toč-ko 388. Vožnja tja je trajala 13.46 sekund, nazaj 14.86. Amerika-nec je torej dosegel povprečno brzino 408 kilometrov na uro, kar znaša 113 metrov na sekundo. Dirkalna raz-dalja je merila eno an-gleško miljo ali po na-še 1600 m. Po tem dose-ženem rekordu so vsi dirkači na delu, da bi se povzpeli na 500 km. Leta 1926 je preletelo najhitrejšje letalo 400 kilometrov na uro in tedaj so bili vsi to-zadevni strokovnjaki mnenja, da je ta brzi-na za avtomobile iz-ključena, a napredek v tehniki in človeška drznost sta dokazala nekaj popolnoma dru-gega.

(Dalje sledi.)

sladkorjem, natrosi na kraj, kjer prihajajo iz lukenj. Ali stolči oleandrove liste v prah, jih zmešaj s peskom in to nasuj v luknje. Miši ne morejo prenesti duha po oleandru. — Strupa ne uporabljaj, se lahko prenese, ali ti miš pogine pod podom.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg dne 21. maja so pripeljali špeharji in mesarji 19 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 13 Din, špeh po 10 do 12 Din. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 65 do 95 Din, štiri vozove otave po 80 do 90 Din, dva voza slame po 60 do 70 Din, 6 voz škopa (komad) 1.50 do 2 Din, 16 kozličkov po 45 do 75 Din, 2 jagnjeta po 80 Din, 68 vreč krompirja po 1.50 do 2 Din, 10 vreč čebule po 5.50 do 6 Din (česen 10 do 12 Din). Pšenica 1.75 do 2 Din, rž 1.75, ječmen 1.50, oves 1 do 1.25, kuzuza 1.50, proso 1.75 do 2 Din, ajda 1.25 do 1.50, fižol 2.50 do 3 Din. Celi orehi 5.50 do 6 Din, luščeni 16 do 18 Din. Hren 8 do 10 Din, karfičola 5 do 10 Din, kislo zelje 3 do 4 Din, repa 2 Din. Glavnata solata 0.5 do 2 Din, špinača 1 Din, jabolka 8 do 12 Din, italijanske črešnje 24 Din. Mleko 2 do 3 Din, smetana 10 do 12 Din, surovo maslo 24 do 30 Din. Jajca 0.50 do 0.75, med 14 do 20 Din, suhe slive 8 do 12 Din, špargelj (šopek) 7 do 10 Din.

Mariborski svinjski sejem. Na svinjski sejem dne 20. maja 1932 je bilo pripeljanih 248 svinj in ena koza; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 80 do 100 Din; 7 do 9 tednov stari 120 do 130 Din, 3 do 4 mesece stari 160 do 250 Din; 5 do 7 mesecev stari 300 do 350 Din; 8 do 10 mesecev stari 400 do 450 Din; eno leto stari 500 do 780 Din; 1 kg žive teže so prodajali po Din 5.— do 6.50; 1 kg mrtve teže pa po 8 do 9 Din. Prodanih je bilo 182 komadov.

„Slov. Gospodar“ stane:

Celoletno 32 Din.

Polletno 16 Din.

Četrtno 9 Din.

PRAVILNO UMIVANJE življensko vprašanje Vaših las!

Življenje in rast las zavisi od pravilne nege. Nežni Elida Shampoo, kateri ne vsebuje sode, čisti temeljito in se da popolnoma izprati iz las. Tako ohrani Elida Shampoo za vedno čudoviti sijaj in lepoto las.

UMIVAJTE GLAVO VSAK TEDEN!

ELIDA SHAMPOO

DRUŠTVENE VESTI

Povodom proslave svoje 30 letnice obstoja priredi Kršč. žen. zveza v Mariboru svojo letno skupščino v Rajhenburgu, in sicer dne 9. in 10. julija. V to svrhu je dovolilo ministrstvo saobračaja v Beogradu polovično vožnjo vsem udeležencem od vstopne postaje na Slovenskem Štajerskem pa do Rajhenburga in nazaj proti izkaznici, katero da Krščanska ženska zveza vsakemu udeležencu proti plačilu 5 Din. Prijave se sprejemajo najpozneje do 22. junija. Prijave in denar za izkaznice sprejema predsednica društva ga. Bauman Katarina, Mari-

bor, Cvetlična ulica 23. Odhod vlaka iz Maribora se bo objavil v »Slov. gospodarju«, »Slovenec« in »Nedelje« pravočasno. K obilni udeležbi vabi odbor.

St. Andraž pri Valenju. Katoliško prosvetno društvo se zopet pripravlja na krasno tridejansko igro »Pri kapelicah«, ki jo uprizori v nedeljo, dne 5. junija v društvenem domu. Začetek ob 3. uri popoldne. Igra je polna šaljivih prizorov, obenem pa tako napeta, da bodo gledalci komaj čakali nadaljnjih prizorov. Naj tokrat nikdo ne pozabi priti pogledat, posebno še, ker nastopita tudi pevski in tamburaški zbor. Vstopnina znaša: sedeži 5 Din, stojišča 3 Din, za šolarje 1 Din. Torej 5. junija na svidenje v društvenem domu!

Gornja Ponikva. Gre ponkovski France v Št.

Strupena kača v spalnici.

V neki vasi pod Tatáro v Karpatih je odšel kmet v gozd in prinesel domov veliko butaro drv. Postavil je drva v kuhinjo, da se posušijo. Med drvami se je nahajal modras, ki se je vsled toplote zbudil iz zimskega spanja. Pričel se je gibati in lezti ter tako prilezel v sobo, kjer so spali domači. V tej blodnji je prilezel v zibelko, kjer je spal edini sinček, ki se je radi hladnega dotika zbudil in strupeno kačo odrinil z nežno rokco. Vsled otrokovega jokanja se je zbudila mati. Ko je videla kačo, jo je zagrabila, vendar jo je modras pičil v roko. Na njeno kričanje se je zbudil

Januš Golec:

Trojno gorjé.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

22

Rešiteljica spodnjih krajev — Ema je izrabila zaželjeno mirno dobo za ukoreninjenje dobrotlosti med narodom in za povzdigo verskega življenja. Kmet se je še vedno spominjal z naježenimi lasi strahot kužnega leta in se je zavedal, da ga je otela popolne propasti edino le Marijina priprošnja. V dobrih letih po kugi je bilo ob Sotli ter Bistrici popravljenih ter osnaženih veliko cerkev, kapelic in svetih znamenj po poljih.

Posamezni vikarijati pražupnije Pilštajn so dobili dobro duhovščino, ki je skrbela za redno službo božjo in jej je bilo na srcu vestno dušno pastirovanje. Našega kmeta je ostavila vsled pritiska usode vcepljena surovost in mlačnost v izpolnjevanju verskih dolžnosti.

Pilštajnski tržani pa si v očigled dobrim časom niso mogli razlagati, zakaj je njih ponos in veselje Ema vedno tako resna, da, večkrat celo

(Dalje.)

otožna, kakor bi jo pri vsem blagostanju nekaj na znotraj privijalo. Pozabili so že bili na njeno slovesno obljubo na sv. evangelij in v roke škofa žalostni Materi božji na starih Gorah nad Podsredo. Obljubila je bila s sveto prisego v slučaju uslišanja nekaj za žensko izredno velikega. Obljuba dela dolg, in o tem je razmišljala Ema pogostoma. Skrbno je zasledovala turško gibanje. Obveščale so jo o vseh pripravah za obrambo turške sile kovačnice v Lesični, ki so bile v polnem obratu za izdelavo orožja in topov za trdnjave po Vojni krajini. V Lesično so prihajali generali in sploh visoki oficirji z vedno novimi naročili in razlagali o neznosni turški nadlogi, s katero je bilo tedaj prizanešeno Obsotelčanom. Gradovi: Kunšperg, Podsreda, Pilštajn itd. so bili za vse slučaje opremljeni z grmadami. Podružne cerkve pilštajnske pražupnije so bile obzidane, utrjene in spremenjene v tabore, da bi odbili lahko tudi kmetje napade turških roparjev. Turka ni bilo v to deželo, dasiravno so ječale pod turško peto jugoslovanske pokrajine od Carigrada do Save in Drave.

Ij in sreča tam šentiljskega Ivana in ga vpraša: »No, Ivan, kam pa ti v nedeljo?« Ivan mu odgovori: »Se še nisem odločil, kam.« Nato povabi Franc Ivana, naj pride na Ponikvo na igro, ki so jo naštudirali naši fantje-gasilci in ki se ji pravi »Pri kapelici«. Nastopijo tudi pevci z lepimi pesmimi pod vodstvom našega šolskega upravitelja Jožefa Križmana, ki je tudi obenem režiser pri igri ter načelnik gasilnega društva in prav vnet društveni delavec. Zato vabimo vsa okoliška društva, da se te naše prireditve v prav obilnem številu udeležijo.

Pojavi novih verskih ločin v Rusiji.

Rdeči zmaj.

V 37. številki piše sovjetski »Brezbožnik« o verski ločini ali sekto »Rdečega zmaja« dobesedno sledeče:

Sekta (verska ločina) »Rdeči zmaj« obstoja že od leta 1921. Njeni agitatorji romajo po vsej Rusiji in pridigujejo o drugem Kristusovem prihodu, o propadu sovjetske vlade in o nastopu vladanja carja Mihaela. Tudi te sekto ali ločino vodijo — kakor vse ostale sekte — »nekdanji ljudje« (to je, takšni, ki so bili v carski dobi vplivni in ugledni veljaki): I. P. Saveljev, bivši trgovec, in I. P. Cigankov, sin ruskega uradnika. Oba se izdajata kot »poslanca božja« in prvi se je imenoval prerok Georgij Pobjedovščev (Zmagovalec) in Rasputin, drugi pa se je delal za Aleksija, dediča Nikolaja II. in sam sebe nazival za preroka Elijo.

Da bi zakril svojo protirevolucionarno smer in delo, se je dal »Aleksij« pri borzi dela vpisati kot knjigarnar. Leta 1928 je imela sekta »Rdečega zmaja« v Moskvi in okolici mesta okoli 50 članov, ki so se zbirali po hišah svojih somišljenikov. Pridigala sta Hieromonah Vitalius in redovnica Samsonova. Svoje člane pridobiva sekta med gospodinjami in neorganiziranim prebivalstvom, posrečilo pa se jim je, da so našli nekaj pripadnikov celo med tovar-

Srečke za zidanje katedrale

Zrebanje 31. avgusta 1932.

Glavni dobitek Din 5.000.000.

Zadnja prilika!

Dobijo se povsod!

niškimi delavci. Ana Tugarinova, delavka v Djedovskirski tvornici, je mnogo pripomogla k razširitvi te sekte in se je dala ločiti od svojega moža, ki ni maral stopiti v sekto.

»Aleksij« je nastopil v fabriki javno proti sovjetski vladi in dejal, da je vse boljševistično početje delo sataŕovo. Sekta »Rdeči zmaj« si je našla nalogo, da uniči in upropasti vlado sovjetov, z razširjanjem in agitacijo in z vsemi mogočimi sredstvi so skušali ovirati napredek socializma in škodovati boljševikom. Javno so se izrekli proti kolhozi (kolektivističnemu gospodarstvu) in proti sovhozi (sovjetskemu gospodarstvu). Delovanje »Rdečega zmaja« je v Moskvi in v okolici skupno s križarsko vojsko rimskega papeža. Na nekem svojem sestanku so naznanili novi verniki (sektanti) svojim somišljenikom, da bo 19. marca padla sovjetska vlada, da bo kmalu prišel Kristus in car »Mihael«, ki bo prevzel vodstvo Rusije in pobesil vse komuniste!

Sekta ima svoje lastne svete predmete: metle, lesene in železne lopate, grčave gorjače in carjevo znamenje s sliko Georgija Pobjedovščevega, pa še marsikaj drugega, kar naj po mnenju sektantov, ki so vsi izstopili iz pravoslavne cerkve, pomeni skorajšnji konec sovjetskega trinoštva.

»Jegovisti«.

Tako »Brezbožnik« o »Rdečem zmaju«. O sekto »Jegovistov« pa piše isti »Brezbožnik« v 27. številki takole:

»Pozna temna noč. Pred nama leži tiha uličica (to pripoveduje neki Mihael Kovlev). Moj tovariš potrka na slabotna vrata.

Kdo je? se oglasi glas znopraj. Prijatelj! odgovori moj spremiljevalec.

Počasi se odmakne težak zapah in v temnih vratih se prikaže dobrodušen obraz zgrbljene stárke. Umazanorjave lase ji pokriva bel robec. Gleda nas z vodenimi očmi in topo buli pred se.

Kdo ste pa vi? me ošine z očmi.

To je moj znanec, pa bi se rad nekoliko seznanil z našo verol odgovori tovariš.

Seznanil? počasi odvrne stárka. Potem pa kar urno, ljuba golobčka, zakaj opravilo gre že h koncu!

Po stopnicah stopiva v temno sobico, ki jo je razsvetljevala zakajena svetilka. Za mizo je sedel možakar v plašču in bral iz knjige pred seboj. Po najinem prihodu se je obrnil, da sem videl njegove bolešne in brezizrazne oči. Nato se je zopet obrnil in čital dalje.

Sedite! mi veli stárka in mi ponudi nizek stol.

Polagoma sem se razgledal. V sobici je bilo kakih dvanajst ljudi, od teh največ žensk. Vse je molčalo in napeto poslušalo, mož pri mizi pa je bral z napol pojočim glasom: »Naj pride nad tebe vse to prokletstvo, ki te naj uniči! Preklet bodi v mestu in na deželi, prekleta bodi tvoje imetje, preklet sad tvojega telesa in tvojega polja, preklet bodi tudi ti pri svojem prihodu in odhodu...« (Besedilo Sv. pisma stare zaveze.)

Zatem spusti glavo v roke in si zakrije obraz. Tako sedi mirno in mrko. Vsi prisotni storijo podobno, zarijejo obraze v dlani in težko sopejo. Vse molči... Voditelj se iznova vzdigne in z narejenim vzhičenjem in navdušenjem spregovori: »Bojte se Boga! Da, Jehova, strašnega Boga, se hočemo bati!« In po dolgem presledku doda s pomenljivim poudarkom: »Mir z vami, bratje, bratje, končajmo!« Še nekaj trenutkov sedijo sektanti in se urno razidejo, ne da bi se poslovili drug od drugega.

Tako molijo »verniki« sekte »Jegovistov« ali »Jehovistov«.

Že krog leta 1590 so se širile med ljudstvom vesti, da je resno ogrožen odpor vseh protiturških utrdb po Vojni krajini. Ako se bo polastil mohamedan še Karlovca in Siska, bo zaplenil celo Hrvatsko in Slovenijo.

Lesičke delavnice so bile v letu 1590 pomnožene z večjim številom najboljših orožarjev iz Nemčije, da so lahko zadostile naročilom iz Siska ter Karlovca. Tedaj že ni govoril nihče o čem drugem, nego le o strašnih časih, ki bodo nastopili za Hrvate in Slovence, ako bo podlegla Vojna krajina turški premoči.

Po uradni in ljudski govorici je bilo jasno Emi, da že trka na đuri čas, ko se bo ponudila tudi njej prilika, da stori nekaj posebnega za obrambo kristjanov proti mohamedancem in izpolni zaobljubo.

Po cele dneve se je vežbala na Hartenštajnu v sukanju meča, sulice in rabi njene posebnosti — loka. Očividci se niso mogli načuditi njeni moči ter spretnosti. Njenih udarcev z mečem ni vzdržal vsled silovitosti zamaha še tako večš borec. Z njenega loka odposlana pušica je prebila

na daljšo razdaljo močan oklep in pogodila namenjeni cilj, kakor bi bila izstreljena iz puškine cevi. Okolica si ni mogla raztolmačiti uganke, kako in zakaj da je postala bogamolna samaritanka Ema zopet vitez, kateremu sta vsakdanje opravilo: dirjanje v krogu na konju, udarci z mečem, napadanje s kopjem in streljanje pušic. Uverjeni so pa bili vsi njeni znanci in prijateljice, da se ne loti gospodarica ničesar tja v en dan. Zakaj neki jej bo služila viteška izvežbanost, je ostala tajnost.

Na spomlad leta 1593 so prejele lesičke delavnice od dvorskega vojno-svetovalstva v Gradcu povelje, da naj pošljejo nemudoma 30 strokovno izurjenih orožarjev v Zagreb. Iz Zagreba bo odpremljena polovica v Karlovec in ostali pa v Sisek. Treba je bilo temeljitega in večšega pregleda zaloga orožja, topov in streliva v obeh trdnjavah. Zastarelo bi se naj izločilo ter razposlalo na manjše utrjene postojanke. Pred vsem pa so vpili po temeljitem pregledu in popravi trdnjavski topovi.

mož, ki je modrasa ubil, nato pa odpeljal ženo in otroka v bolnico. Otrok je že med vožnjo umrl, ženi pa se rešili življenje.

Od nepismenega do pisatelja.

Irski ribič Tomaž O' Criomthain se je naučil pisati ter čitati s šestdesetim letom. Pozno pridobljeno znanje pa je znal tako dobičkasno porabiti, da je priobčil kot 76 letni starček veliko zbirko svojih doživljajev. — Knjiga je spisana v posebnem irskem narečju, katerega govori 15 odstotkov Ircev. Ribič se je moral poslužiti pri objavi svojih spominov tega narečja, ker ne zna angleščine. — Njegova knjiga je dosegla na

Ij in sreča tam šentiljskega Ivana in ga vpraša: »No, Ivan, kam pa ti v nedeljo?« Ivan mu odgovori: »Se še nisem odločil, kam.« Nato povabi Franc Ivana, naj pride na Ponikvo na igro, ki so jo naštudirali naši fantje-gasilci in ki se ji pravi »Pri kapelici«. Nastopijo tudi pevci z lepimi pesmimi pod vodstvom našega šolskega upravitelja Jožefa Križmana, ki je tudi obenem režiser pri igri ter načelnik gasilnega društva in prav vnet društveni delavec. Zato vabimo vsa okoliška društva, da se te naše prireditve v prav obilnem številu udeležijo.

Pojavi novih verskih ločin v Rusiji.

Rdeči zmaj.

V 37. številki piše sovjetski »Brezbožnik« o verski ločini ali sekto »Rdečega zmaja« dobesedno sledeče:

Sekta (verska ločina) »Rdeči zmaj« obstoja že od leta 1921. Njeni agitatorji romajo po vsej Rusiji in pridigujejo o drugem Kristusovem prihodu, o propadu sovjetske vlade in o nastopu vladanja carja Mihaela. Tudi te sekto ali ločino vodijo — kakor vse ostale sekte — »nekdanji ljudje« (to je, takšni, ki so bili v carski dobi vplivni in ugledni veljaki): I. P. Saveljev, bivši trgovec, in I. P. Cigankov, sin ruskega uradnika. Oba se izdajata kot »poslanca božja« in prvi se je imenoval prerok Georgij Pobjedovščev (Zmagovalec) in Rasputin, drugi pa se je delal za Aleksija, dediča Nikolaja II. in sam sebe nazival za preroka Elijo.

Da bi zakril svojo protirevolucionarno smer in delo, se je dal »Aleksij« pri borzi dela vpisati kot knjigarnar. Leta 1928 je imela sekta »Rdečega zmaja« v Moskvi in okolici mesta okoli 50 članov, ki so se zbirali po hišah svojih somišljenikov. Pridigala sta Hieromonah Vitalius in redovnica Samsonova. Svoje člane pridobiva sekta med gospodinjami in neorganiziranim prebivalstvom, posrečilo pa se jim je, da so našli nekaj pripadnikov celo med tovar-

Srečke za zidanje katedrale

Zrebanje 31. avgusta 1932.

Glavni dobitnik Din 5.000.000.

Zadnja prilika!

Dobijo se povsod!

niškimi delavci. Ana Tugarinova, delavka v Djedovskirski tvornici, je mnogo pripomogla k razširitvi te sekte in se je dala ločiti od svojega moža, ki ni maral stopiti v sekto.

»Aleksij« je nastopil v fabriki javno proti sovjetski vladi in dejal, da je vse boljševistično početje delo sataŕovo. Sekta »Rdeči zmaj« si je našla nalogo, da uniči in upropasti vladu sovetov, z razširjanjem in agitacijo in z vsemi mogočimi sredstvi so skušali ovirati napredek socializma in škodovati boljševikom. Javno so se izrekli proti kolhozi (kolektivističnemu gospodarstvu) in proti sovhozi (sovjetskemu gospodarstvu). Delovanje »Rdečega zmaja« je v Moskvi in v okolici skupno s križarsko vojsko rimskega papeža. Na nekem svojem sestanku so naznanili novi verniki (sektanti) svojim somišljenikom, da bo 19. marca padla sovjetska vlada, da bo kmalu prišel Kristus in car »Mihael«, ki bo prevzel vodstvo Rusije in pobesil vse komuniste!

Sekta ima svoje lastne svete predmete: metle, lesene in železne lopate, grčave gorjače in carjevo znamenje s sliko Georgija Pobjedovščevega, pa še marsikaj drugega, kar naj po mnenju sektantov, ki so vsi izstopili iz pravoslavne cerkve, pomeni skorajšnji konec sovjetskega trinoštva.

»Jegovisti«.

Tako »Brezbožnik« o »Rdečem zmaju«. O sekto »Jegovistov« pa piše isti »Brezbožnik« v 27. številki takole:

»Pozna temna noč. Pred nama leži tiha uličica (to pripoveduje neki Mihael Kovlev). Moj tovariš potrka na slabotna vrata.

Kdo je? se oglasi glas znopraj. Prijatelj! odgovori moj spremiljevalec.

Počasi se odmakne težak zapah in v temnih vratih se prikaže dobrodušen obraz zgrbljene stárke. Umazanorjave lase ji pokriva bel robec. Gleda nas z vodenimi očmi in topo buli pred se.

Kdo ste pa vi? me ošine z očmi.

To je moj znanec, pa bi se rad nekoliko seznanil z našo verol odgovori tovariš.

Seznanil? počasi odvrne stárka. Potem pa kar urno, ljuba golobčka, zakaj opravilo gre že h koncu!

Po stopnicah stopiva v temno sobico, ki jo je razsvetljevala zakajena svetilka. Za mizo je sedel možakar v plašču in bral iz knjige pred seboj. Po najinem prihodu se je obrnil, da sem videl njegove bolešne in brezizrazne oči. Nato se je zopet obrnil in čital dalje.

Sedite! mi veli stárka in mi ponudi nizek stol.

Polagoma sem se razgledal. V sobici je bilo kakih dvanajst ljudi, od teh največ žensk. Vse je molčalo in napeto poslušalo, mož pri mizi pa je bral z napol pojočim glasom: »Naj pride nad tebe vse to prokletstvo, ki te naj uniči! Preklet bodi v mestu in na deželi, prekleta bodi tvoje imetje, preklet sad tvojega telesa in tvojega polja, preklet bodi tudi ti pri svojem prihodu in odhodu...« (Besedilo Sv. pisma stare zaveze.)

Zatem spusti glavo v roke in si zakrije obraz. Tako sedi mirno in mrko. Vsi prisotni storijo podobno, zarijejo obraze v dlani in težko sopejo. Vse molči... Voditelj se iznova vzdigne in z narejenim vzhičenjem in navdušenjem spregovori: »Bojte se Boga! Da, Jehova, strašnega Boga, se hočemo bati!« In po dolgem presledku doda s pomenljivim poudarkom: »Mir z vami, bratje, bratje, končajmo!« Še nekaj trenutkov sedijo sektanti in se urno razidejo, ne da bi se poslovili drug od drugega.

Tako molijo »verniki« sekte »Jegovistov« ali »Jehovistov«.

Že krog leta 1590 so se širile med ljudstvom vesti, da je resno ogrožen odpor vseh protiturških utrdb po Vojni krajini. Ako se bo polastil mohamedan še Karlovca in Siska, bo zaplenil celo Hrvatsko in Slovenijo.

Lesičke delavnice so bile v letu 1590 pomnožene z večjim številom najboljših orožarjev iz Nemčije, da so lahko zadostile naročilom iz Siska ter Karlovca. Tedaj že ni govoril nihče o čem drugem, nego le o strašnih časih, ki bodo nastopili za Hrvate in Slovence, ako bo podlegla Vojna krajina turški premoči.

Po uradni in ljudski govorici je bilo jasno Emi, da že trka na đuri čas, ko se bo ponudila tudi njej prilika, da stori nekaj posebnega za obrambo kristjanov proti mohamedancem in izpolni zaobljubo.

Po cele dneve se je vežbala na Hartenštajnu v sukanju meča, sulice in rabi njene posebnosti — loka. Očividci se niso mogli načuditi njeni moči ter spretnosti. Njenih udarcev z mečem ni vzdržal vsled silovitosti zamaha še tako večš borec. Z njenega loka odposlana pušica je prebila

na daljšo razdaljo močan oklep in pogodila namenjeni cilj, kakor bi bila izstreljena iz puškine cevi. Okolica si ni mogla raztolmačiti uganke, kako in zakaj da je postala bogamolna samaritanka Ema zopet vitez, kateremu sta vsakdanje opravilo: dirjanje v krogu na konju, udarci z mečem, napadanje s kopjem in streljanje pušic. Uverjeni so pa bili vsi njeni znanci in prijateljice, da se ne loti gospodarica ničesar tja v en dan. Zakaj neki jej bo služila viteška izvežbanost, je ostala tajnost.

Na spomlad leta 1593 so prejele lesičke delavnice od dvorskega vojno-svetovalstva v Gradcu povelje, da naj pošljejo nemudoma 30 strokovno izurjenih orožarjev v Zagreb. Iz Zagreba bo odpremljena polovica v Karlovec in ostali pa v Sisek. Treba je bilo temeljitega in večšega pregleda zalog orožja, topov in streliva v obeh trdnjavah. Zastarelo bi se naj izločilo ter razposlalo na manjše utrjene postojanke. Pred vsem pa so vpili po temeljitem pregledu in popravi trdnjavski topovi.

mož, ki je modrasa ubil, nato pa odpeljal ženo in otroka v bolnico. Otrok je že med vožnjo umrl, ženi pa se rešili življenje.

Od nepismenega do pisatelja.

Irski ribič Tomaž O' Criomthain se je naučil pisati ter čitati s šestdesetim letom. Pozno pridobljeno znanje pa je znal tako dobičkasno porabiti, da je priobčil kot 76 letni starček veliko zbirko svojih doživljajev. — Knjiga je spisana v posebnem irskem narečju, katerega govori 15 odstotkov Ircev. Ribič se je moral poslužiti pri objavi svojih spominov tega narečja, ker ne zna angleščine. — Njegova knjiga je dosegla na

Sekta »Jegovistov« se je osnovala pred kakimi dvema leti v Kazinovu v obliki majhnih družinskih skupin. V zadnjem času so se vrgli pridigarji »Jegovistov« na vasi, kjer imajo malo uspehov. Propovedujejo, da mora drug drugega bičati, pridigajo o peklu, peklenjskih mukah in slikajo drugi Kristusov prihod in podobno. Tudi njihova propaganda je več ali manj nasprotna sedanjemu režimu.

Takšni so »Jegovisti«.

Tako pripoveduje sam »Brezbožnik«.

Sv. Urban nad Kamnico. Binkoštni pondeljek se je zbrala tu gori velika množica pobožnih častilcev mogočnega varuha naših vinskih gor. Vsi so se iskreno veselili, kakor krasnega majniškega vremena in čistega razgleda na vse strani, tako še prav posebno srečno izvršenega novega poslikanja naše cerkve ter so tudi s svojimi denarnimi prispevki precej pripomogli k olajšanju velikega odplačilnega bremena, ki nas še tlač. Na gostoljubnem domu našega novega cerkvenega ključarja Ignacija Žunko, po domače Róbiča, ki hoče z vso svojo močjo podpirati dosedanega dolgoletnega ključarja Al. Valdhuberja, so pa sklenili možje, da še hočejo vso njeno zunanost prenoviti, predno pride željno pričakovani dan njene slovesne blagoslovitve. Ga homo že še pravočasno naznanili in prijazno povabili, posebno še naše ljube sosedo in velikodušne dobrotnike od Sv. Križa. To bo obenem tudi prav lepa proslava sedemdesetletnice smrti našega velikega škofa A. M. Slomška, katerega se vsako šesto pobinkoštno nedeljo pri slovesni službi božji tu gori hvaležno spominjamo, da nam je blagoslovil cerkev sv. Urbana nad Kamnico.

Marenberg. Na god sv. Pankracija, 12. maja, je šla običajna procesija iz Dravograda in okolice k Sv. Trem Kraljem nad Marenbergom. Ze v Dravogradu se je zbralo dosti ljudi, med potjo se jih je pridružilo vedno več in od Mute naprej je bila procesija prav častna. Na ravnini pred cerkvijo je že čakalo precej ljud-

stva, tako da je bila sicer prostorna cerkev polna. Sem precej dobro poučen v zadevi marenberških podružnic, a v današnjem času človek marsikaj spregleda. Tako tudi nisem mislil na to, da je letos 200 let, ko je bila cerkev pozidana. Nekdo me je opozoril na letnico 1732 na cerkvenem oboku. Ker se menda spomin 200 letnice ne bo obhajal, naj te vrstice to nadomestijo. Sv. Trije Kralji na Radelju, morska višina 823 m, imajo zelo lepo lego. Danes, ko tiči svet do vratu v politiki in do vratu v dolgovi, ni misliti, da bi na takem kraju zidali cerkev, a tudi nekaj ni šlo tako lahko. To cerkev so zidali celih 60 let. Okrog cerkve je lepa ravnica, porasla z zeleno travo, sprédaj velikanska lipa. Do prevrata je bil tu stalen cerkvenik, leta 1918, bilo je na kvaterni teden v adventu, je ponoči pogorela cerkvenikova hiša, z njo vred pa tudi ljudje in živina. Isto zimo so prišli vojaki, ki so v drugi hiši, kjer so se ob cerkvenih shodih zbirali duhovniki, pevci in drugi, razbili in uničili vso lepo opravilo, kar je bilo lesenega pa so sežgali. Med svetovno vojno so bili odvzeti trije bronasti zvonovi, sedaj sta tam dva jeklena. Sem so nekaj v velikem številu prihajali Korošci iz okolice Velikoveca ter Nemci iz ivniške strani. Razgled od tukaj je lep in obsežen. Na jugu pod teboj je Dravska dolina, po kateri vodi tri prometne žile, bliskajoča se Drava, velika cesta in železnica, proti vzhodu v mariborski okolici se prikazujejo Slovenske gorice, na zapadu Karavanke, vidi se Sv. Križ pri Belih vodah. Najlepši je pogled na Golico in zeleno Srednje Štajersko z vinogradi, sadonosniki in belimi hišami, trgi ter cerkvami. V ozadju pa leži mesto Gradec, ki ga rad gledaš v popoldanskih urah in na večer, ko se bližji v neštetih lučicah. Bodi pozdravljena cerkvica vrh gore, cerkvica bela!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Lep in krasen si Marijin mesec maj, predvsem še letos pri nas, ko so vsi sadovnjaki v najlepšem cvetju in zelenju; a v tej najlepši pomladi odhaja duša za dušo k svojemu Stvarniku. V sredo, dne 4. maja smo imeli iz Spodnje Korene dva pogreba. Zapustili sta nas sosedinji: Alojzija Vogrin in Margareta Ribič. Rajna Vogrinova je bila stara 53 let ter zapuščala žalujočega moža in sinova Franca in Jožefa. Kako priljubljena je bila, je pokazal njen pogreb, katerega se

Kadar ni kaj v redu

v prebavnih organih telesa, se občuti razne načine. Človek na primer nima teka, jed mu ne diši, nekaj ga vedno silii na vzdigavanje, jed mu teži želodec, muči ga glavobol, počuti se trudnega,

teško se po-da na delo, nevoljen je in nima rednega od-vajanja. — Kadar z apetitom prebavo in delovanjem črev nismo zadovoljni,

takrat so nam dobrodošle Fellerjeve Elsapilule, katere sigurno in hitro delujejo ter so povsem neškodljive, ne dražijo črevesja ter omogočajo mirno odvajanje. Fellerjeve Elsapilule krepe želodec in čistijo telo in obenem tudi kri. 6 zavitkov Din 30.—, 12 zavitkov Din 50.— obenem z zavojnico in poštno pri lekarnarju **Eugen V. Feller, Stubica Do-nja, Elzatrj 341** (Savska banovina).

Odobreno Minist. soc. pol. in nar. zdravja
Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

je udeležilo veliko število ljudi. Rajna je bila dobra katoliška mati in navdušena za vse lepo in dobro. Naj ji bo lepa slovenjegoriška zemljica lahka! Teško prizadeti rodbini naše najglobokejše sožalje! V Zimici je izdihnila svojo dušo Jožefa Krajnc, pridna in skrbna gospodinja. Svoje otroke je dobro vzgojila. Naj v miru počiva! V sredo zvečer smo gledali po Slovenskih goricah, Pohorju in Dravskem polju, ko so goreli kresovi na čast našemu voditelju dr. Antonu Korošcu. Tudi mi prosimo Boga, da nam ohrani še mnogo let v dobrobiti Slovencev delujočega našega voditelja.

Sv. Trojica v Slov. go-icah. Komaj se je poslovlila nadležna in sitna starka mrzla zima, komaj so zapihali toplejši vetrovi in se odela vsa božja narava v novo zelenje in cvetje, že so se pričeli v precejšnjem številu oglašati ženini in neveste. Med prvimi sta si v dosmrtno zakonsko zvezo podala roke bivši orožnik Alojzij Roškar in Rezika Čauševa. Bilo srečno — Kakor vsako leto, tako so tudi letos na binkoštni pondeljek prišli v prav veliki procesiji Negovčani in Šentpeterčani k Sv. Trojici. Negovčani so tudi tokrat postavili s

Irskem izreden uspeh in bo izšla v najkrajšem času tudi v angleškem prevodu. Omenjeno delo je zagledalo beli dan s pomočjo irskega prosvetnega ministristva.

113 m v eni sekundi!

Malcoln Campbell se lotil z vso vneto svetovnega rekorda glede brzine vožnje z avtomobilom. Imenovani je prvi prekoratil hitrost 400 km na uro. Še do pred kratkem je bila največja naglica avtomobila 400 km. Malcolnu Champbellu se je posrečilo pred kratkem, da je dosegel ob morski obali v Dayton Beach na severoameriškem polotoku Florida znatno večjo brzino nego 400 km na uro in je

Vest o odhodu večjega dela delavstva se je raznesla z bliskavico daleč naokrog. Pregled oborožitve vojnokrajinskih utrd ni bil ničesar drugega, nego oznanilo, da pripravlja Turek večji vojni pohod in namerava glavni sunek proti še edinima branikoma hrvatskih in slovenskih pokrajin: Karlovcu in Sisku. Ako odrečeta ti postojanki, bosta turška sužnja Hrvat in Slovenec.

Spomlad usodepolnega leta 1593 je namignila tudi Emi, da je napočil čas, ko se bo oddolžila zaobljubi, da bo storila nekaj posebnega na braniku krščanske vere in rešitve jugoslovanstva iz že skovanih in pripravljenih okovov. Nič lažjega ni bilo, kakor da je preprosila delovodjo Jurja Stadlerja, da jo vzame seboj na pregled vojnokrajinskih orožaren. Dobri Nемеc ni bil samo takoj za Emin načrt, še za zapovednika odrejenega delavskega pohoda jo je izbral, ker na svoje ljudi se je lahko zanesel, da ne bodo izdali skrivnosti: Ženska načeljuje tako zaupnemu poslu, kakor je strokovni pregled najvažnejših utrd. Emina nakana, da si ogleda v moški preobleki Vojno krajino, je ostala tudi doma-

činom prikrita. Kot edinega zanesljivega spremeljevalca si je izbrala Mihaela Toplišek. Bil je sin Matije Toplišeka, posestnika pri Sv. Trojici v Dobležicah, ki je vršil v kmečkem puntu službo trobentača pod kapitanom Štercom, bil ujet pri Št. Petru, zaslišan na najvišjih mestih v Gradcu ter na Dunaju, odkoder se je vrnil še živ na svoj dom. Njegov starejši sin Miha je bil po očetovem vzgledu več v rabi orožja, dober jezdec, močan dečko in zanesljiv v vsakem oziru.

V prvi polovici aprila 1593 je odjezdilo krdelo jezdecev iz Lesične proti Kozjem. Ema je sedela na konju v lažji popotni moški obleki, kakor so pač bili tedaj oblečeni vitezi. Bilo jej je 40 let, a njena izredno krepka postava, visoka rast, bolj moški glas in sigurnost v sedlu je nikakor ni mogla osumiti, da bi se skrivala za vitezom Pavlom kmečka deklina. Za vse je bila gospod Pavel iz Pilštajna, ki vodi strokovne delavce in slovenske govorce nevesče Nemce v ogroženo Vojno krajino. Za jezdecu so ropotali vozovi z raznim orodjem. En voz je čuval Miha Toplišek. Hranil je Emino največjo dragocenost, v Lesičnem za